

Satans Eden nr. 256
Suvereniteten til vår vilje
22. februar 2026
Brian Kocourek, Pastor

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bøye hodet i bønn.

Nådige far, vi er så privilegerte som er her i dag, Herre, og jeg forstår ikke hvorfor halvparten av folket ikke er her, det må ha vært en ulykke på veien i dag. Og Herre, vi vet at vi har noen som er syke på sykehuset og noen som er syke utenfor sykehuset. Men Far, vi ber bare for folk som virkelig, vel, vet hva skriften sier om det. Så, Herre, vi forplikter oss bare til seremonien. Faktisk vil det kaste lys over det. I Jesu navn ber vi. Amen. Du kan sette deg.

Så i dag tidlig skal vi snakke om **Suvereniteten i vår vilje**. Nå, mange, spesielt mange baptister, mener at ditt valg, jeg valgte Jesus, det er det viktigste. Og de skjønner ikke at Jesus sa, *du valgte aldri meg, jeg valgte deg*. Og så mye for vår vilje.

Filipperne 2:13. "Det er Gud som **arbeider i dere** både for å ville og gjøre etter sin velvilje." Så det handler ikke om din gode behag, det handler om Hans gode behag. Og *det er Gud som arbeider i deg, for å ville deg, for å gjøre Hans gode vilje*.

Nå, fra **Who is This Melchisedec s. 46**, sa bror Branham: *Nå, i begynnelsen bodde Gud alene med **sine egenskaper** slik jeg snakket om i morges. **Det er hans tanker**. Det var ingenting, bare Gud alene. Men Han hadde tanker.*

Akkurat som en stor arkitekt kan sette seg ned i hodet sitt og tegne ut det han tror det er, skal han bygge, skape.

*Nå kan han ikke skape; han kan ta noe som er skapt og lage det i en annen form, fordi Gud er den eneste som kan skape. Men han **får i hodet hva han skal gjøre, og det er hans tanker; det er hans ønsker**.*

*Nå er det **en tanke, og så sier han den, og det er et ord da. En tanke, når den uttrykkes, er det et ord. En tanke som uttrykkes, er et ord**. Men det må være en tanke først. Så det er Guds egenskaper; Så blir det en tanke, så et ord.*

48 Legg merke til, de som i kveld har evig liv, var med Ham og i Ham, i Hans tanker, før det noen gang fantes en engel, stjerne, kjeruber eller noe annet. Det er evig.

Så dere var alle der i Hans sinn. Det er ingenting du kan gjøre med det. Du var i Hans sinn. Og **hvis du har Evig Liv, har du alltid vært det.**

Se, verdens idé om å få evig liv er, vel, jeg valgte Jesus, derfor har jeg rett til evig liv. Slik fungerer det ikke. Gud valgte deg før verdens grunnvoller. Derfor har du Evig Liv. Og **hvis du har Evig Liv, har du alltid vært det.**

Bror Branham er den eneste som har sagt det, eller i det minste den første som har sagt det på evigheter, bortsett fra Paul. Jeg er bare lei meg, men den tanken unnslopp hele kristenheten i 2000 år. Greit, men det er brakt til oss av en profet.

ikke ditt vesen her, men formen og skikkelsen som den uendelige Gud... Og hvis Han ikke er uendelig, er Han ikke Gud. Gud må være uendelig. Vi er endelige; Han er uendelig.

Og Han var allestedsnærværende, allvitende og allmektig. Hvis Han ikke er det, kan Han ikke være Gud:

*kjenner alt, alle steder på grunn av sin allestedsnærvær. Allvitende gjør Ham allestedsnærværende. **Han er et vesen; Han er ikke som vinden. Han er et vesen.***

Nå, bare ta et minutt stillhet og gå inn i tankene dine og tenk på: Gud har alltid, aldri vært en tid da Gud ikke var som Elohim, den selveksisterende. Ikke bare var Gud eller Elohim alltid, men Han hadde en form, Han hadde en form, Han var et menneske, Han hadde et Liv.

Det blåser deg av banen fordi du er begrenset. Men når du begynner å innse at du var en del av Ham, vil det blåse deg enda mer av banen, når du innser at du alltid var i Hans tanker, og det var bare på et bestemt tidspunkt at du skulle materialisere deg, men du var allerede der. Sjel og ånd var allerede der i Gud, i Hans sinn. Du er en del av Hans DNA. Det burde blåse deg av banen, for du skal...

Derfor trenger du ikke å bekymre deg for fremtiden din. Gud har full kontroll. Han vet hvor du skal, hvor skjebnen din er i tusenårsriket, hva du skal gjøre i tusenårsriket, hva du skal gjøre i den nye jorden. Han har full kontroll.

Og alt arbeider sammen til det beste for dem som er kalt og i henhold til hans hensikt.

Han bor i et hus, men det å være allvitende og vite alt, gjør Ham allestedsnærværende, fordi Han vet alt som foregår.

Som jeg sa før, hvis jeg satt på toppen av kirken og Justin var på denne siden, Michael på denne siden, og Nathan på denne siden, og Joshua på denne siden, og jeg kunne se på dere brødre og bror Alphonse og bror Christian som sto sammen, og jeg kunne se ned. Og jeg er i ditt nærvær fordi jeg er i ditt syn. Slik ser vi på tilstedeværelse. Og på den andre siden av bygningen er jeg i deres nærvær fordi jeg er i synsfeltet deres. Men de er ikke i hverandres nærvær. Så de kan være over hele verden. Men Gud er i en dimensjon som er mye høyere. Og Han kan se ned. Han ser dere alle.

Kan du forestille deg det? Gud som skapte solen, som er mange ganger større enn denne jorden. Og Gud, som skapte den store stjernen, husker jeg ikke. Noe som Canis Majoris, som er 155 000 ganger større enn jorden. Den får denne solen til å se ut som en golfball. Den er enorm, 1 420 ganger så stor som solen. Og likevel skapte Gud alt, og alt var i Guds sinn.

Det kan ikke være en loppe som blinker med øynene, men det vet Han. Og Han visste det før det fantes en verden, hvor mange ganger den ville blunke med øynene og hvor mye talg den hadde i seg, før det noen gang fantes en verden.

Gud visste hvert åndedrag du tok, hvert hår på hodet ditt. Og Han visste hvor mange hjerteslag du ville ha i dette livet. Han visste det. Så du tror du kan slippe unna med hva som helst? "Vel, Gud vil ikke se meg. Jeg slår av lyset." Det er virkelig dumt. Du er ikke særlig smart hvis du tror det. Beklager at jeg sier ordet «dum», men du er dum. Vel, kanskje uvitende i beste fall.

Det er uendelig. Vi kan ikke fatte det i våre sinn, men det er Gud, uendelig. Det er Gud. Han er uendelig.

50 Og husk, du, dine øyne, din statue, hva enn du var, du var i Hans tanker i begynnelsen. Og det eneste du er, er uttrykket, Ordet, etter at Han tenkte det, sa Han det, og her er du.

Akkurat som Guds Sønn. "***Gud sa, la det være Lys, og det var Lys.***" Og nå kom Logos ut av Gud, og den dannet et Lys som var Guds Sønn i Hans teofani.

Hvis det ikke er det, hvis du ikke var i Hans tanker, finnes det ingen måte for deg å noen gang være der, for Han er Den som gir evig liv. Du husker hvordan vi leste Skriftene: «Ikke den som vil, eller den som løper, men (bare) Gud...»

Og at Hans forutbestemmelse kunne stå sant, Han kunne velge før når som helst hvem...
Guds suveren i Hans valg, visste du det? Guds suverene.

Hvem var der bak som kunne fortelle Ham en bedre måte å skape verden på? Hvem ville våge å fortelle Ham at han drev virksomheten sin feil? Selv selve Ordet, veldig suveren...

Selv **åpenbaringen er suveren. Han åpenbarer for hvem Han vil åpenbare. Selve åpenbaringen er suveren i Gud.** Slik slår folk på ting, hopper på ting, slår på ting, uten å vite hva de gjør. **Gud er suveren i sine gjerninger.**

Nå, i dag tidlig, vil jeg gjerne snakke om Guds suverenitet og den menneskelige vilje, «din vilje», som ikke er suveren.

Jeg vil at dere unge virkelig skal fokusere på det jeg skal fortelle dere. Jeg vil at du skal fokusere på én ting i dag tidlig, og det er dette: Enten du er født av svarte foreldre eller hvite foreldre eller begge, vil din egen vilje (dine egne ønsker) føre deg ned den veien du vil gå.

Husk denne dagen, da jeg advarte deg: Du kan velge kulturen til foreldrene dine, enten de er hvite eller svarte, eller kulturen til vennene dine, og til og med din egen vilje, som vil føre deg ned den veien du velger.

Men hvis du har en forelder som tilfeldigvis er Gud, (og det finnes ingen fysisk måte du kan vite dette på). Du kan ikke se det på hudfargen din. Du kan ikke se det på mengden hår på hodet, selv om du lever et kristent liv eller ikke. Du kan ikke se det. Du vet ikke. Paul sa: Jeg har løpt et godt løp, men jeg håper jeg fullfører. Så enten er Gud din Far, eller så er djevelen din far.

Det finnes bare to typer barn i denne verden. De er Lysets barn og mørkets barn. Hvis du foretrekker mørke, er du ikke Guds frø. Beklager, du er ikke av Guds avkom. Greit.

Men Gud, din Far, har allerede bestemt for deg hvilken vei du skal gå, **hvis du er Hans barn.** Hvis du ikke er et barn, er du overlatt til deg selv. Du kan si: «Bra, foreldrene mine gjorde dette, eller foreldrene mine eller besteforeldrene mine gjorde dette.» Hør, hvis du blir overlatt til deg selv, kommer du til å ta feil beslutning. Fordi **det finnes en måte som virker riktig for mennesket. Men veien dertil, er en dødens vei.** Punktum. Jeg snakker til dere barn, ok? Så Gud har allerede bestemt for deg hvilken vei du skal gå. Og det er den beste måten mulig fordi:

Romerne 8:23 Alt virker sammen til det gode for dem som elsker Gud, for dem som er kalt (utvalgte) etter hans hensikt. Det er fantastisk.

Så enten av egen vilje kan du overgi deg til å leve som dine hvite foreldre eller svarte foreldre, men hvis du er et Guds barn, **vil du kjempe hele livet** med den avgjørelsen. Livet ditt vil være fullt av oppturer og nedturer.

Bror Branham tegnet et diagram, og han møtte opp. Det var som en labyrint. Og han viste folk som gikk opp og ned og ned, opp og ned. Og han sier at de endelig klarer det, men livet deres er elendig. Så sier han, et Guds barn som innser at han er et Guds barn, så snart han kjenner det, går han ut av den labyrinten, og går bare opp, og de ender begge på samme sted. Men livet er elendig, og livet er vakkert. Så enten av egen vilje kan du overbevise deg for å leve som dine hvite foreldre eller svarte foreldre hvis du er et Guds barn. Men du vil slite.

Men jo før du innser at Gud er din virkelige forelder, (Han er din Far) hvis du er Hans utvalgte, (og du vil ha det bedre med å tro at du er utvalgt, selv om du ikke er utvalgt, enn å ikke tro), for da vil du overgi deg til Guds liv. Men når du blir født på ny, har du hørt fra din teofani. Og du vet.

Med andre ord, hvis du lever det rette livet. Jeg snakker ikke om arbeid nå, men hver mann vil bli belønnet for det han gjorde i kroppen sin. Så du kommer opp på Den hvite trone, og du får Livet fordi du har levd som om du er kristen. Så enten du er kristen eller ikke, om du er Guds sønn, om du bare er et menneske, ok? Men hvis du lever livet ditt for å glede din Far, viser det hvilket frø du egentlig er. Det er det jeg sier. Du kan leve som djevelen, og du havner i helvete. Gud vil garantere det. Eller du kan leve for Gud og bli frelst.

Jeg mener: hvis du tror du er Guds frø og oppfører deg deretter, vil du leve et veldig godt gudfryktig liv, og selv om du ikke tror du er det, men likevel lever som det, vil du komme opp ved den andre oppstandelsen og få en sjanse til å motta evig liv, fordi du levde som Guds sønn eller datter, og «**alt vil samarbeide til ditt beste.**»

Og Jesus sa: «**Enhver mann skal belønnes for det han gjorde mens han levde i dette kjøttet.**»

Ikke tro at du kommer unna med ting og gjemme deg bak mørket eller bak, «vel, dette er vennene mine eller hva det nå er.» Det holder ikke med Gud. Hvorfor tror du folk går på barer? Er det fordi de alle har svakt lys? Fordi de drikker, synder i mørket, tror de slipper unna med det. "Vel, forhåpentligvis er dette mørkt. Men vet du hva? Ingen vil se meg."

Alle steder har kameraer i dag uansett. Og de tror det er mørkt, kameraene fungerer ikke. Men nå har de nattsynskameraer. Og hvis du ikke blir sett av folk, vil du bli sett av Gud. Ser du, det er der Amerika har gjort sin store feil. De tenker: «Hvis jeg bruker maske, kan jeg begå vold.» Og regjeringen mener, vel, vi kan holde folk i sjakk ved å ha kameraer overalt. Du trenger ikke kameraer hvis du er kristen. Greit. Men Jesus sa at hvert menneske skal belønnes for det han gjorde mens han levde i dette kjødet.

Lukas 14:26 *Hvis noen kommer til meg og ikke hater (det betyr egentlig, 'som elsker mest') sin far, og mor, og kone, og barn, og brødre, og søstre, (og la dem påvirke dem i stedet for meg) Ja, og hans eget liv også. (Med andre ord, din mening er bedre enn Guds, tenker du,) han kan ikke være min disippel.*

27 *Og den som ikke bærer sitt kors og kommer etter meg, kan ikke være min disippel.*

Jeg liker virkelig måten **The Message Bible** sier det på, **26** «Alle som kommer til meg, **men nekter å gi slipp på far, mor, ektefelle, barn, brødre, søstre – ja, til og med dine egne interesser! - Kan ikke være min disippel.**

27 *Den som ikke bærer sitt eget kors og følger etter meg, kan ikke være min disippel."*

Du tror du kommer inn fordi foreldrene dine gjorde det, så har du noe til å mise. Du tror du kommer inn fordi besteforeldrene dine gjorde det, så har du noe annet på vei. Jeg bryr meg ikke om foreldrene mine var med i meldingen. Foreldrene mine fulgte bror Branham siden, hvem vet når? (Helt fra begynnelsen.) Det spiller ingen rolle. Han snakker om dere, individer.

Matteus 16:24 *Da sa Jesus til disiplene sine: Hvis noen kommer etter meg, la ham fornekte seg selv, ta opp sitt kors og følge meg.*

25 *For den som redder sitt liv, skal miste det, og den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.*

26 *For hva tjener et menneske på å vinne hele verden og miste sin egen sjel? Eller hva skal et menneske gi i bytte for sin sjel?*

Det viktigste du har, er sjelen din.

27 *For Menneskesønnen skal komme i sin Faders ære med sine engler; og da skal han belønne hver mann etter sine gjerninger.*

Hver mann, hver mann, hver mann, god eller ond.

Bibelen lærer oss.

"Ordspråkene 16:9 Et menneske skal velge sin vei, men Herren skal lede sine skritt."

Hvis du er et Guds barn og vil gå på verdens veier, vil Gud slå deg med en firehjulsstol. Ikke en 2x4, en 4x4. Og legge deg på ryggen eller gjøre noe. Men Bibelen lærer oss: «**En mann skal velge sin vei.**»

Jeg valgte min som ung mann, og jeg skulle bli idrettsutøver, og dette og hint. Og Gud sa, det er ikke for deg. Og Han tok meg ut fra midten av det.

Og han har lært oss hvordan vi skal leve. Og dere som var i hans sinn, Han er som vi blir fortalt i:

Apostlenes gjerninger 17:28 *For i ham lever vi, beveger oss og har vårt vesen; som noen av deres egne diktere også har sagt: 'For vi er også hans avkom.'*

Derfor, jo før du innser at det ikke finnes noen hvite eller svarte i Guds familie, desto raskere vil du vende blikket mot Jesus. Og jo før du innser at med mindre vennene dine også lever for Kristus, vil du bare kjenne dem en kort stund her på jorden, og tro meg, livet er veldig kort. I drømmene mine er jeg fortsatt 18, men det er over 50 år siden, nesten 60. Jeg hater å innrømme det.

Og hadde jeg visst det jeg vet nå, ville jeg ha levd hele livet mitt for å glede min Far, og da ville jeg ikke hatt noe å angre på. Jeg ville ha levd hele livet mitt bare for å glede min himmelske Far.

Bibelen sier i **1 Korinterbrev 12:13**: *For ved én Ånd blir vi alle døpt til ett legeme, enten vi er jøder eller hedninger, enten vi er bundne eller frie; og alle har blitt gjort til å drikke inn i én Ånd*, som er ett liv, Gud Liv.

Det spiller ingen rolle om du er jøde eller ikke-jøde. Du vet, ikke-jøder dekker hele jorden bortsett fra jøder. Det spiller ingen rolle hva du er. Men hvis du drakk fra den Ånden, med andre ord, hvis du er salvet og lever det salvede livet, har du Guds liv. Du kan ikke dø. Dette kjøttet kan dø, men sjelen og ånden din vil ikke dø.

Nå, når du går fra denne kroppen til den andre, er du umiddelbart i en kropp hvor du er i fellesskap med de som har gått videre, de troende som har gått videre. Ingenting kan skade deg. Du klarer ikke engang... Bror Branham sa at han faktisk klemte de menneskene. Det betydde at det var noe der som ikke bare var en åndekropp. Det var faktisk en kroppslig kropp, som en teofani.

Det finnes bare ett løfte for jøden og hedningen, som omfatter alle raser. Faktisk er det et par.

Det er dagen du spiser det, dagen du dør. Det er som jeg tror Benjamin Franklin sa, du vet, vi har et løfte. Død og skatter, men egentlig har Bibelen bare ett løfte. Og for hva du enn er, står det, alle som lever på jorden, vil motta dyrets merke hvis de ikke var Gud-Frø, og i Guds sinn før verdens grunnleggelse. Det er det.

Apostlenes gjerninger 13:8: *Og alle som bor på jorden skal tilbe ham, hvis navn ikke står skrevet i livets bok om Lammet som er drept fra verdens grunn.*

Åpenbaringen 13:16 *Og han får alle, både små og store, rike og fattige, frie og gjeldsbundne, til å motta et merke i høyre hånd eller i pannen:*

Så, gjett hva? Alle dine såkalte venner vil motta dyrets merke hvis de ikke er kristne, alle sammen. Wow. Du vil ikke tilbringe evigheten med dem med mindre du ønsker det. Det betyr at du ikke er en Guds sønn, du er ikke et Guds barn. Du er en sønn av djevelen. Og hvis du vil tilbringe evigheten med vennene dine som ikke er kristne, gjett hva? Du skal til helvete. Beklager. Vil du dra dit? Gå dit. De tror alle at de skal ha en stor fest. Alt kommer til å bli bra. De innser ikke elendigheten. Bibelen sier at den er fylt med brennende ild som varer til de er fullstendig ødelagt. Så det er ikke evig ild, for da må du ha evig liv. "Vel, i det minste har jeg vennene mine." Du tror kanskje det, men nei, det vil du ikke. For én etter én vil de forsvinne i aske hvis du ikke går først.

Så, Jesus har et ord til deg i **Lukas 16** hvis du er blant dem, de som ønsker å leve som resten av verden i urettferdighet.

Lukas 16:9 *Og jeg sier dere: Gjør dere til venner av den urettferdige visdommens mammon; når dere feiler, (for dere skal feile. Hør, denne kroppen er forutbestemt til å feile. Det er det. Akkurat som du kjøper en bil. Hva kaller de det?*

Planlagt foreldelse, ja, det er planlagt foreldelse. Gud var den første som planla foreldelse med kroppen din. Han sa: «*Den dagen du spiser den, den dagen skal du dø.* Du kommer til å bli gammel, du kommer til å bli rynkete, du kommer til å bli lam. Men du tenker, «Å, jeg er pen nå, så jeg kan leve nå, som om jeg kan tiltrekke meg guttene.» Jeg mener, hvorfor vil du tiltrekke deg sånne gutter, hæ? Beklager, men det viser at du bare er en ungdommelig tenkning. Du har ikke vokst opp.

Og jeg sier dere: **Gjør dere til venner av den urettferdige visdommens mammon; at når dere feiler,** (Ikke hvis dere feiler, men når dere feiler, for dere vil sikkert feile hvis dere lever i urettferdig visdom) **så** (alle deres venner)

kan ta deg inn i evige boliger. 10 Den som er trofast i det som er minst, er også trofast i mye; og den som er urettferdig i de minste, er også urettferdig i mye.

Hør, hva sier det til deg? Den sier: Se, hvis du lever i urettferdighet, vil du ikke bare mislykkes, men du vet at du vil gå gjennom livet og tro at du kan gjøre det mot noen. Og det står, hvis du er utro i det, vil du være utro i mye. Men den som er trofast i det, inngår ikke avtaler. Han lever riktig. Han kommer til å være trofast i mye. Og hva betyr mye?

Det betyr i tusenårsriket. Det betyr at i det nye Jerusalem er livet ditt evig. Er ikke det vakkert? Nå vet jeg ikke hva slags hus du skal ha, men det blir bedre enn det du bor i nå. Jeg vet ikke hva slags mat vi kommer til å spise, men det kommer definitivt til å bli mye bedre enn det vi har nå. Jeg vet ikke hva slags luft du kommer til å puste der borte, men jeg sier deg, det blir mye bedre enn det du har nå. Og vannet du drikker vil være så rent, og gatene vil være dekket av gull, sier Bibelen. Kan du forestille deg det? Mennesker dreper hverandre for å samle gull.

Og Gud sier: Jeg tenker på gull, jeg skal bare bruke det til asfalt. Å, bror, kan du forestille deg å leve... Å, jeg bare. Herregud. Ingen på jorden vet engang. **"Ingen øyne har sett, og ingen ører har hørt hva Han har i vente for dem som elsker Ham."** Å, herregud. Så det står, hvis du skal være urettferdig, sa han at de,

kan ta deg inn i evige boliger. 10 Den som er trofast i det minste, er også trofast i mye; og den som er urettferdig i det minste, er også urettferdig i mye.

11 Hvis dere derfor ikke har vært trofaste i den urettferdige mammon (livets normale ting), **hvem vil da overgi dere den sanne rikdommen til deres tillit?** (Hvem vil forplikte deg til tusenårsskiftet og den nye jorden?)

Med andre ord, hvorfor skulle Gud plassere deg i tusenårsriket? Gi deg evig liv og den nye jorden og alt som følger med. Hvorfor skulle Han stole på deg med det, hvis du har vært utro i de små tingene?

12 Og om dere ikke har vært trofaste i det som tilhører en annen, hvem skal da gi dere det som er deres eget?

Ordspråkene 14:12: «*Det finnes en vei som virker rett for et menneske, men dens ende er dødens veier.*»

Så gå videre og velg din egen vei, og det vil føre til døden, eller overgi deg til Guds vei og lev. Det er ditt valg. Men jeg vil fortelle deg noe.

Og jeg stopper bare her. Bror Branham fortalte en historie om en liten opphøyd reporter fra New York Times eller hvor det nå var. Og hun dro på et av møtene hans og gjorde narr av menneskene fylt av Den Hellige Ånd på møtet, skrev en artikkel i avisen sin, tror jeg, og noen uker senere var hun døende. Og de små fregnene i ansiktet hennes var helt oppblåste som kviser. Og hun var døende. Hvorfor? Hun tok sitt valg. Hun gjorde narr av Guds utvalgte. "*Velg deg i dag.*"

Josva sa: «**Josva 24:15,** '*Velg deg i dag,*' William. *Velg deg i dag, hvem du skal tjene, men hva angår meg og mitt hus, skal vi tjene Herren.*"

Og hvis du har foreldre eller besteforeldre som tjener Herren, innså de for lenge siden at de er Guds frø, og ikke bare menneskets frø. De har valgt Guds vei fordi det ligger i dem å bli det de er bestemt til å bli.

Og de har overgitt seg til å la Gud ta deres avgjørelser for dem fordi de er utvalgte og vet at «*Alt vil arbeide sammen til det gode, til dem som elsker Herren og til dem som er kalt* (utvalgte), *etter Hans hensikt.*»

Men å gi etter for Ham, skaper et liv som vil reflektere evig liv.

Jeg skulle ønske jeg hadde kjent Ham før studietiden. Jeg skulle ønske jeg hadde kjent Ham før tenårene mine. Jeg skulle ønske jeg visste disse tingene. På en eller annen måte husker jeg som barn, og jeg tror bildet mitt ble tatt i sjette klasse eller noe sånt. Og jeg sto der, og brødrene mine kalte meg en 'hellig ruller'. Og jeg visste at jeg virkelig følte Guds nærvær. Men, du vet, så snart jeg kom til omtrent 8. klasse, ville jeg passe inn og la håret falle i pannen. Jeg vil at du skal høre på dette. Er Beau våken? Ok, jeg ser deg der? Da jeg fikk pannelugg, vet du hva som skjedde med meg? Jeg fulgte verdens vei. Det stemmer. Den ånden kommer på deg. Og jeg fulgte verdens vei. Og det var ikke før jeg var rundt 20, 21 år gammel, at Herren tok tak i meg igjen.

Jeg ble døpt. Og så på campus, i fotballkamper, så jeg disse cheerleaderne. Du vet, jeg pleide aldri å tenke noe særlig over dem. Og nå, plutselig, var de så vulgære. Jeg visste ikke hva som hadde skjedd med meg. Og jeg følte at jeg ble pervers siden jeg ble kristen fordi jeg ser denne ondskapen? Eller åpnet Gud bare øynene mine for å se ondskapen rundt

meg? Du skjønner, så forskjellig kan natt og dag være. En dag var jeg blind for hva de tingene var, kostymene deres og alt annet, og neste dag bare. Å, herregud. Jeg orket det ikke.

Så du ber om at Gud får tak i deg, før eller siden. For hør her, i dette kjøttet,... hvorfor levde Jesus et så perfekt liv? Han omgikk ikke sin teofani. Men vi omgikk teofanien vår for testing. Men bror Branham sa at når du hører fra din teofani, er det da du forandrer deg, når du blir født på ny.

Jeg vil at du skal be hver dag om at Gud taler til deg. Din teofani, sa han, det er din skytsengel. Visste du det? Det er den andre kroppen din. Vi har jordiske kropper og himmelske kropper. Og når vi forlater dette stedet, når vi dør, går vi til den kroppen. Den kroppen er allerede der. Den er allerede i himmelen, ok?

Den står allerede i Herrens nærvær. Og det er allerede... Det er slik du skal være, det er Guds tanker uttrykt. Men dette kjøttet, vel, vi har gener fra foreldrene våre. Og jeg beklager, jeg mener ikke å snakke stygt om foreldrene dine, men de måtte alle gå gjennom det samme, så du vet hva jeg snakker om. Det finnes visse hormoner og ting i denne kroppen. Derfor kaller Paulus det kroppen til denne døden. Derfor gleder jeg meg til å komme meg ut herfra. Og ikke gråt for meg når jeg er borte. Vær takknemlig for at jeg fikk gå, for jeg vet hvor jeg skal.

Men med mange, det er som kvinnen nede, jeg tror hun var i Texas. Ektemannen hennes hadde nettopp dødd, og det var en annen mann i Kentucky. Og han hadde lagt noen planer om å dra med kona til Florida, men hun hadde noen ting å gjøre, så hun skulle dra neste dag. Så han sa: *«Jeg sender deg en e-post når jeg kommer dit. Så du planlegger å komme?»* Så han dro ned til Florida før henne. Så han skrev inn en e-post, *«Jeg har ankommet»*. Men han fikk navnet hennes feil med ett tegn da han skrev. Du har hørt historien, ok?

Og han fikk tak i den andre kvinnen hvis ektemann nettopp hadde dødd i Texas dagen før. Og han skrev: *«Jeg har ankommet i dag, og jeg gleder meg til å se deg i morgen, din kjærlige ektemann, ps Det er varmt her nede.»* Og kvinnen i Texas, som visste at mannen hennes nettopp hadde dødd i går, fikk e-posten og fikk nesten hjerteinfarkt selv. Uansett, ikke for å spøke, men vet du hva? Jeg vil at du skal tenke over hvor du skal. Tenk på hvor du kommer til å ende opp. Greit?

Så de har overgitt seg for å la Gud ta deres beslutninger for dem. Det var det jeg gjorde. Og jeg er så takknemlig for at jeg overga meg til Gud for å la Ham ta min beslutning. Å, jeg kunne tjent masse penger på å spille fotball, uten problem. Og vet du hva? Den

gjennomsnittlige fyren lever ut karrieren sin i fem år. Ja, det er ikke så langt, er det vel? Og jeg ser på disse gutta, disse vennene mine fra college som spilte profesjonell idrett, og mange av dem har hatt hofte- eller albueproteser, og de er elendige. Og de fikk fortsatt leve i alderdommen med hofteproteser og albueproteser. Men de feiret livet i omtrent fem år, og hvor er de nå?

Men vi ønsker å underkaste oss Guds beslutninger fordi *alle ting vil arbeide sammen til deres beste, for dem som er de utvalgte etter Hans hensikt*, og at det å gi etter for Ham skaper et liv som vil reflektere det evige liv.

Jeg husker at jeg som ung mann elsket å snakke med bestefaren min fordi jeg ville unngå fallgruvene til en ung mann. Så jeg snakket mye med bestefaren min. Og jeg likte å snakke med eldre menn. Derfor, da bror Vayle og jeg møttes, ble det som et far-sønn-forhold. Faren min hadde gått bort, sønnen hans hadde gått bort, og vi ble med fordi jeg trengte det. Jeg har aldri sett på meg selv som så selvstendig i livet at jeg kunne gå gjennom det. Og jeg innså at jeg trenger noen å snakke med, noen som kan hjelpe meg å unngå feil jeg ville gjort.

Men på grunn av denne dragningen mot kjøttet har det pågått en debatt siden tidenes morgen. Du vet, du har kjøttet som trekker deg den ene veien, sjelen som trekker deg den andre veien, og det er ideen om at mennesket er en fri moralsk aktør, og den debatten handler om menneskets vilje.

Selv i dag, etter den store debatten mellom Martin Luther og Erasmus om menneskets viljes kraft og Luthers totale utslettelse av Erasmus og humanistens filosofi om «menneskets viljes kraft».

Og la meg bare si dette. Vi har ikke bare debatt, men også en krigføring mellom liberale og konservative. Og jeg sier ikke engang at de konservative er greie, men det pågår en krig. Det står overalt i testamentet. De vil dette og de vil det, og de innser ikke at Gud vil annerledes.

Vi ser at vi fortsatt i dag ser stor forvirring rundt den såkalte «kraften i menneskets vilje». Og de mest feilaktige oppfatningene holdes, selv av mange som i dag kaller seg troende. Å ja, til og med budskapstroende.

Jeg husker at jeg satt i Tennessee og prekte for en prest der nede. Og en av personene i kirken hans, de var fra Georgia, de trodde ikke på forutbestemmelse.

De hørte på Jimmy Swagger. Mannen som ble funnet å være ganske, ganske pervers. Og

han sa: «Å, forutbestemmelse er en løgn fra helvetes dyp.» Og en predikant. Vel, vet du hva, du finner hundrevis av steder i skriften som nevner det, og så ordet «ordinert», du finner andre steder, og du finner ut at hvis du vil ta det ut av Bibelen det Paulus sa om det, kan du like gjerne forkaste hele Det nye testamentet.

Den mest populære ideen ser ut til å råde suverent, som læres fra de fleste prekestoler i dag, nemlig at mennesket har en «**fri vilje**». Jeg er baptist. Jeg har fri vilje. Jeg valgte Jesus. Nei, du valgte ikke Jesus. Han valgte deg, og den frelsen kommer til synderen gjennom «hans villige samarbeid med Den Hellige Ånd.» Hvis jeg bare samarbeider med Gud, går det bra.

Å fornekte menneskets «**frie vilje**», og hans evne til å velge det som er godt, og hans medfødte evne til å akseptere Kristus, er å bringe seg selv i unåde hos de fleste kirker og bli betraktet som en kjetter blant dem. Så jeg er en kjetter blant den typen tenkning.

Og likevel lærer Guds Ord klart i **Romerne 9:16**: «*Det er ikke ham som vil, (Å, der er din vilje. Testamentet ditt har bare gått i vasken. Fordi skriften sier **at det ikke er av ham som vil, heller ikke av ham som løper, (Å, hvis jeg bare kan gjøre gode gjerninger,) men av Gud som viser barmhjertighet***».

Og Jesus sa, **Johannes 15:16**: *Dere har ikke valgt meg, men jeg har valgt dere, og bestemt dere, slik at dere skal gå og bære frukt, og at deres frukt skal bestå: at hva dere enn ber Faderen om i mitt navn, skal han gi dere.* Så mye for baptistteologien. Ella vet det.

Så, hvem vil du tro på? Gud og Hans Sønn, eller noen predikanter uten Den Hellige Ånd?

Likevel vil noen si: Sa ikke Josva til Israel? **Josva 24:15** *Velg deg i dag hvem du skal tjene.* Og faktisk, ja, det gjorde han; men hva annet sa han i dette verset som disse kirkene nekter å høre?

"Han legger til, "*enten det var gudene som deres fedre tjente som var på den andre siden av syndfloden, eller amorittenes guder, i hvis land dere bor!*"

Velg deg i dag hvem du skal tjene.

Hvorfor prøver menn da å sette skriften opp mot skriften, når de ikke forstår dem? **1 Korinterbrev 2** forteller oss: «*Ingen uten Den Hellige Ånd kan engang forstå dem,*» Skriften. Guds ord motsier aldri seg selv, og Ordet uttrykkelig erklært i:

Romerne 3:11 *Det er ingen som forstår, det er ingen som søker etter Gud.*

Hør her, den eneste forståelsen vi har, er fordi Gud, i sin nåde, kom ned med et rop og ga oss en forståelse slik at **Malaki 4** *kunne gjøre hjertene, eller barnas forståelse, til forståelsen til pinsemedrene.* Han sier,

12 *De har alle gått ut av veien, de er sammen blitt ubrukelige; ingen gjør godt, nei, ikke én.*

Sa ikke Jesus til menneskene i Johannes **5:40** *at dere ikke skal komme til meg, for at dere skal få liv?* Og svaret er ja, det gjorde han, men vi vet også at mange kom til ham, bare noen få tok imot ham. Sant, og hvem var de?

Og **Johannes 12:13** forteller oss: «*Men så mange som tok imot ham, ga dem makt* (med andre ord, det er ikke ditt valg. Jeg skal ta imot Ham slik du ble skapt til å ta imot Ham. Det er forskjellen.) (Det ordet er Exousia – og det betyr evnen til å ta en riktig beslutning om hvor de kommer fra. Den kom fra Gud) *å bli* (eller vokse opp til det vi allerede er) **Guds sønner, for dem som tror på hans navn: som ble født, ikke av blod, heller ikke av viljen, (Vilje, vilje, vilje. Baptist Will. Baptistfolk der ute «vil».) *heller ikke av kjøttets vilje, heller ikke av menneskets vilje, men av Gud!*» Født av Gud. Å, herregud, det svarer på mye.**

Men du kan argumentere: «Sier ikke Skriften: '*Den som vil, må komme?*»"Og jeg, svaret er ja, det gjør det, men hva om ikke alle har viljen til å komme? Hva med dem som ikke kommer?

"*Den som vil komme*" innebærer ikke mer at en synder har makt (i seg selv) til å komme, enn "*Strekk ut din hånd*" antydnet at mannen med den visne armen hadde evne (i seg selv) til å adlyde.

Ikke mer enn da William Branham sa at du reiste deg og aksepterte helbredelsen din, at personen kunne reise seg på egne ben for å adlyde. Eller da William Branham sa: reis deg og aksepter helbredelsen din. Hva om personen lå på en feltseng og ikke kunne stå? Han klarte det ikke. Men se, hvis Gud ga ham makten til å gjøre det, så gjorde han det. Greit. Så det kommer bare fra det Gud kan gjøre.

Det er Gud som helbreder alle dine sykdommer, og Han alene er den Store Legen. William Branham fortalte dem bare det Gud allerede hadde bedt ham om å fortelle dem. Hvis Gud fortalte ham det, så er det Gud som gjør det. Hvis du bare kan se «*at det er Gud som virker i deg for å ville og gjøre.*» Gjøre hva? Hans ord.

Sannheten er at synderen i seg selv har makt til å avvise Kristus; men i seg selv har han ikke makt til å ta imot Kristus. Så hvorfor er det slik? La meg forklare hvorfor.

Bibelen sier i **Romerbrevet 8:7**: «*Fordi det kjødelige sinn er fiendskap mot Gud; for det er ikke underlagt Guds lov, og det kan heller ikke være det.*» Og hvorfor er det slik?

Fordi han har et hjerte som hater Gud.

Johannes 15:18 *Hvis verden hater dere, vet dere at den hatet meg før den hatet deg.*

19 *Om dere var av verden, ville verden elske sine egne; men fordi dere ikke er av verden, har jeg valgt dere ut av verden, derfor hater verden dere.*

20 *Husk ordet jeg sa til dere: Tjeneren er ikke større enn sin herre. Hvis de har forfulgt meg, vil de også forfølge deg; Hvis de har holdt mitt ord, vil de også holde ditt.*

Mennesket velger det som er i samsvar med sin egen natur, og derfor, før han noen gang vil velge eller foretrekke det som er guddommelig og åndelig, må en ny natur tilføres ham; med andre ord må han bli født på ny. Hørte du det, William? Jeg ser på. Hør, jeg gjorde dette mot mine egne barn, så ikke bekymre deg for det. Du husker.

Ordspråkene 14:12 lærer oss: *Det finnes en vei som virker rett for et menneske, men dens ende er dødens veier.* Så, selv om han kanskje velger å gjøre det han i sitt kjødelige sinn mener er rett, vil det alltid, alltid, alltid føre til døden, med mindre Gud får ham til å angre først.

Slik forteller Bibelen oss i **Ordspråkene 16:9**: *Et menneskes hjerte bestemmer sin vei: men Herren styrer hans skritt.* Er ikke det vakkert?

Jeg ville bli profesjonell fotballspiller, hva som helst. Og Gud sa, nei, det skal du ikke gjøre. Han åpnet øynene mine, og jeg så skitten knyttet til det.

Så vi har en tendens til å spørre: «Overvinner ikke Den Hellige Ånd en manns fiendskap og hat når han overbeviser synderen om hans synd og hans behov for Kristus?» Og fremkaller ikke Guds Ånd slik overbevisning hos mange som går tapt?

Du vet, den typen tenkning avslører et sinn som er forvirret i sin forståelse: Hvis en manns fiendskap virkelig hadde «overvunnet», ville han også ha vendt seg til Kristus; Men siden han ikke kommer til Kristus, viser det at hans fiendskap ennå ikke er overvunnet.

Det er som hundrevis og tusenvis av mennesker som dro til Billy Graham-korstogene, og de ga livet sitt til Herren, og en uke senere kunne du ikke finne dem i noen kirke. De dro bare

tilbake til verden. Det viser at de aldri ble omvendt.

Men mange blir overbevist av Den hellige ånd gjennom forkynnelsen av Ordet, men likevel dør de i sin vantro. Vi ser bare på et Billy Graham-korstog, hvor hundrevis kommer til alteret, og en uke senere har nesten ingen av dem ennå gått i kirken.

Likevel må vi aldri glemme at Den Hellige Ånd gjør noe mer i hver av Guds utvalgte enn han gjør i de ikke-utvalgte: For skriften sier i **Filipperne 2:13: «For det er Gud som arbeider i dere både for å ville og gjøre etter Guds velvilje.»**

Men han gjør ikke det for de ikke-utvalgte. Han lar dem bare være i fred. Hvor mange av dere er egentlig foreldre, barn som ikke er deres eller ikke er av deres slekt? Du, som tar løskatter av veien som folk som tar løskatter? Involverer du deg når det er en familiekonflikt som ikke er din egen? Nei, det gjør du ikke. Du setter deg tilbake og lar det skje.

Derfor forstår vi at Gud ikke arbeider på vegne av ikke-utvalgte. Han lar dem være i fred, slik det står i **Salme 1:6: «For Herren kjenner de rettferdiges vei.»** (det ordet vet er et hebraisk ord **yada** – og det betyr: Gud vokter over med aktiv deltakelse.)

Og det står også: **«men de gudløses vei skal gå til grunne.»** Ordet Perish er også et hebraisk ord **'abad**. Og det betyr at de blir overlatt til seg selv.

Men den kristne som baserer sin frelse på gjerninger, tenker: «Åndens overbevisningsverk er det samme både hos de omvendte og hos de uomvendte».

Men hvordan kan det ha seg at hver klasse er forskjellig fra de andre? Jesus sa: **Du vil kjenne dem igjen på fruktene deres.** De utvalgte gir etter for Guds bestrebelser, mens de ikke-utvalgte motsetter seg Guds oppfordringer. De overgir seg ikke selv. Viser ikke det at viljene deres skiller seg fra hverandre?

Men vi leser i Skriften: **«Gud arbeider i den ene for å ville og så å gjøre»,** mens den andre er overlatt til seg selv for å bestemme hva de skal gjøre, og vi vet at **«det finnes en vei som virker riktig for mennesket, og den veien er dødens vei.»**

1 Korinterbrev 4:7 *For hvem får deg til å skille deg fra en annen? Og hva har du som du ikke har mottatt? Nå, hvis du fikk det, hvorfor ærer du deg som om du ikke hadde mottatt det?"*

Derfor, hvis viljen tvang alle mennesker til å handle likt, enten de er troende eller ikke-troende, ville den kristne ha grunn til å skryte av sitt samarbeid med Den Hellige Ånd, noe

som ville stå i sterk motsetning til **Efeserne 2:8**: «*For ved nåde er dere frelst ved tro; og at ikke av dere selv: det er Guds gave*».

Og hva med din faktiske kristne erfaring? Var det noen gang en tid da du ikke var villig til å komme til Kristus, før du ble kristen? Ja, det var det. Men siden den gang har du kommet til Ham. Så hvorfor er det slik? Fordi Gud kjente deg før verdens grunnvoller og aktivt har vaktet over deg.

Når du og vennen din hører det samme ordet, gikk dere med Gud, og de gikk med verden. Gud vaktet over deg og deltok aktivt, men Han vaktet ikke over dem.

Holdningen til den ekte gjenfødte kristne sees best i:

Salme 115:1 *Ikke til oss, o HERRE, ikke til oss, men gi ære til ditt navn, for din barmhjertighet og for din sannhets skyld.*

2 *Hvorfor skulle hedningene si: Hvor er nå deres Gud?*

3 *Men vår Gud er i himmelen; han har gjort hva han har ønsket.*

Som en ekte gjenfødt kristen erkjenner vi at vi kom til Kristus fordi Den Hellige Ånd førte oss fra uvillighet til vilje. Som Bibelen lærer oss: «**Det er Gud som virker i oss for å ville og handle.**»

Og du burde være så takknemlig for at Han er det. Hvis du tror du har kommet fram, er du fortapt. Punktum.

Derfor gjør ikke Den Hellige Ånd i ikke-utvalgte det han gjør i deg! Selv om andre hørte Midnattsropet, og de har fått sitt behov for å angre, hvorfor er de likevel uvillige til å angre og tro på doktrinen i dette budskapet?

På samme måte, hvorfor har Gud virket mer i deg enn i dem? Du kan svare: «Jeg husker fortsatt tiden da budskapet ble presentert for meg, og min bevissthet vitnet, og min vilje handlet, og jeg overga meg til Kristus.» Og det kan være sant.

Men før du «**ga etter**», overvant Den Hellige Ånd det kjødelige fiendskapet i ditt sinn mot Gud, og dette «**fiendskapet**» overvinnes Han ikke hos alle.

Se, det er ingen som mottar Guds vilje basert på sin egen natur, før Gud setter ut sin kraft og fremmer et nådemirakel i hjertene deres.

Så hva er da menneskets vilje? Er det en selvbestemmende agent? Er det, eller er det, på sin side, bestemt av noe annet? Er det suverent i seg selv? Eller er det egentlig bare en

tjener?

Tenk på det. Du er stolt. Jeg skal gjøre det jeg skal. Jeg bryr meg ikke om hva du sier. Og Gud sier, ok, men vet du hva? Din vilje er bare en tjener. Den er ikke suveren.

Er viljen overlegen alle andre evner i vårt vesen slik at den undertrykker dem, eller overvinnes den av impulser og er underlagt deres nytelse? Styrer viljen sinnet, eller kontrollerer sinnet viljen?

Er viljen fri til å gjøre som den vil, eller viser den bare lydighet til noe utenfor seg selv? "Står viljen adskilt fra sjelens andre store evner?

Finnes det en mann i en mann, som kan snu mannen og fly mot mannen og splitte ham i segmenter, mens et glass knuser i biter? Eller er viljen knyttet til de andre evnene, slik hundens hale er med hodet? Så der hodet går, går hele skapningen. Logrer hunden med sin egen hale, eller logrer halen hunden? Er viljen din veiledet, eller er viljen din styrt?

Bibelen lærer: *«Som et menneske tenker i sitt hjerte, slik er det også»*. Så først har han en tanke, så hjertet sitt (hans ønsker eller aversjoner), og så handler han ut det han tenkte først. Er det denne veien? Logrer hunden med sin egen hale? Eller er det viljen (halen) som logrer hunden?

Er testamentet det første og viktigste i mannen? Eller er det det siste som holdes underordnet, og på sin plass under de andre fakultetene? Med andre ord, handler viljen først, eller er det underlagt hans sinn?

1. Mosebok 3:6 *«Og da kvinnen så at treet var godt til mat»* (med andre ord, hennes fem sanser sa til henne, det er godt for mat, øyeoppfattelse, sa, hei, det er vakkert, da registreres det i hennes sinn, gjennom hennes intelligens), *«og et tre å ønske»* (hennes hengivenhet), *«hun tok og spiste det»* (Det er henne will)." Hennes vilje ble ledet av hennes fem sanser. Se, smake, berøre, lukte og høre. Den var da en tjener for hennes fem sanser.

Så vi ønsker å forstå menneskets viljes natur.

Hva er da Viljen? Vi svarer, viljen er valgets evne, den umiddelbare årsaken til all handling. Men valg innebærer nødvendigvis avvisning av én ting og aksept av en annen. Så hvis testamentet ditt velger mellom to ting, er det egentlig herren og suverenen, eller følger det hvilken av disse to tingene jeg foretrekker?

Det positive og det negative må begge være til stede i sinnet før det kan finnes noe valg. I hver viljehandling finnes det en preferanse – ønsket om én ting fremfor en annen.

Bibelen forteller oss at de elsket mørke fremfor lys. De elsket det i større grad. Å, de elsket lys. De ofret seg, de gjorde ting, men de elsket hverandre mer.

Bibelen forteller oss at de elsket mørke fremfor lys. Det skal stå at de foretrakk mørke fremfor lys, akkurat som nattklubber hvor folk synder i mørket.

Kan du forestille deg å prøve å spise noe, og du vet ikke engang hva du spiser? Så mørkt. Ja.

Der det ikke finnes preferanse, (men fullstendig likegyldighet), finnes det ikke noe valg. **Å ville er å velge, og å velge er å velge mellom to eller flere alternativer.**

Men det er noe som påvirker valget; noe som avgjør avgjørelsen. Derfor kan ikke viljen være suveren **fordi den er tjener for det noe.**

Viljen kan ikke være både suveren og tjener. Det kan ikke være både årsak og virkning. Viljen er ikke årsakssammenheng, fordi noe får den til å velge. Derfor må det noe, det må være årsaksårsaken. Som Jesus sa: «*Jeg kom for å gjøre din vilje, å Gud.*» *Din vilje, å Gud. Jeg kom ikke for å gjøre min vilje, jeg kom for å gjøre din vilje, å Gud.*

Selve valget påvirkes av visse hensyn, og bestemmes av ulike påvirkninger som påvirkes individet selv, så valg er effekten av disse hensynene og påvirkningene.

Og hvis det er virkningen, må det være deres tjener; og hvis viljen er deres tjener, er den ikke suveren, og hvis viljen ikke er suveren, kan vi absolutt ikke utlede absolutt «frihet» fra vår vilje.

Viljehandlinger kan ikke skje av seg selv – å si at de kan, er å akseptere en uforårsaket virkning. -Med andre ord, ingenting kan ikke produsere noe.

I alle tider har det imidlertid vært de som har kjempet for «absolutt frihet eller menneskets viljes suverenitet». Menn vil hevde at testamentet har en selvbestemmelseskraft.

De sier for eksempel at jeg kan løfte eller senke blikket. Dette tilfellet forutsetter at jeg velger én ting fremfor en annen, mens jeg er i en tilstand av fullstendig likegyldighet.

Det er som om jeg så et intervju med en millionær her om dagen, og de spurte, hva gjorde du for å tjene millionene dine? Og han sier, hør her, to personer kan gjøre akkurat det samme. Men omstendighetene rundt meg lot meg tjene millioner, mens omstendighetene

rundt dem holdt dem i fattigdom. Det var ikke noe jeg gjorde. Det er de omstendighetene som var rundt meg.

Men i det øyeblikket likegyldighet forsvinner, valget blir tatt, og det faktum at likegyldigheten din gir plass til preferanse, undergraver det argumentet om at viljen er i stand til å velge mellom to like ting.

Det er derfor «*Gud må arbeide i oss først for å vilje først, og så vil vi gjøre*». Som vi har sagt, innebærer valg aksept av ett alternativ og avvisning av det andre eller andre.

Det som bestemmer viljen, er det som får den til å velge. Hvis testamentet er bestemt, må det finnes en bestemmer. Så, hva er det som bestemmer (vårt) testamente?

Jesus sa: *Jeg har kommet for å gjøre din vilje, å Gud*. Og før vi blir kristne, gjør vi vår egen vilje. Men når vi blir kristne, sier vi: Jeg har kommet for å gjøre din vilje, Gud.

Det som bestemmer viljen, er det som får den til å velge. Hvis testamentet er bestemt, må det finnes en bestemmer. Så, hva er det som bestemmer testamentet?

Det som bestemmer viljen er den sterkeste motivasjonskraften (kraft), som påføres viljen. Hva denne drivkraften er, varierer i ulike tilfeller. Med én kan det være logikken i fornuften. Med en annen kan det være samvittigheten.

Hos noen kan det være følelsene deres. Med andre kan det være fristeren, Djevelen. Med en annen vil det være Den hellige ånds kraft;

Den av disse som har den sterkeste drivkraften, eller jeg skulle si, innflytelsen, og som utøver størst innflytelse på individet, er det som driver deres vilje til å handle.

Med andre ord bestemmes viljens handling av den tilstanden i sinnet (som igjen påvirkes av verden, kjødet og djevelen, så vel som av Gud), som har størst grad av tilbøyelighet til å fremkalle en handling.

I **Matteus 4:1** leser vi: «*Da ble Jesus ført opp av Ånden inn i ørkenen for å bli fristet av Djevelen*»; Jesus ble ledet opp av Ånden. Hva er Hans egen vilje?

Men i **Markus 1:12-13** får vi høre: «*Og straks driver Ånden ham ut i ørkenen*. (Der er fire x fire.) *Og han var der i ødemarken i førti dager, fristet av Satan*".

Hans vilje til å gå, han var drevet. Ok, et vers i Skriften sa, vel, Han ble ledt. Det høres ut som, å ja, Han har bestemt seg, Han vil dra. Å ja, det gjorde han, fordi Gud drev ham til å gjøre det. Men i Markus er det som Jesus. Vel, jeg skal bare si før jeg kommer til Markus, Jesus sa: Far, min vilje er at du tar denne koppen fra meg. Jeg vil ikke gå gjennom dette. ***Men likevel, ikke min vilje, men Din skje.***

Men i **Markus 1:12-13** får vi høre: «***Og straks driver Ånden ham ut i ørkenen. Og han var der i ødemarken i førti dager, fristet av Satan***».

Det er fullstendig umulig å harmonisere disse to utsagnene med en verkorientert oppfatning av viljen. Men egentlig er det ingen vanskeligheter. At Kristus ble «***drevet***» innebærer at det var av et kraftfullt motiv eller en sterk impuls, slik som ikke skulle motarbeides eller avvises;

At han ble «***ledet***» betyr hans frihet til å gå. Når vi setter de to sammen, lærer vi at hovedrollen var svært kraftfull i seg selv. Så, det er menneskets viljes frihet og Guds nådes seirende virkning forent sammen:

Det er som bror Branham sa: «*Jeg adlyder ikke Gud fordi jeg er redd for hva Han vil gjøre hvis jeg ikke adlyder, jeg gjør det Han vil fordi jeg elsker ham, og jeg vil ikke såre ham på noen måte.*» Du ser forskjellen der.

En synder kan bli «***trukket***» og likevel «komme» til Kristus – «tegningen» gir ham det uimotståelige motivet, men hans «***komme***» symboliserer svaret på hans vilje, akkurat som Kristus ble «***drevet***» og «***ledt***» av Ånden ut i ørkenen.

Menneskelig filosofi insisterer på at det er viljen som styrer mennesket, men Guds ord lærer at det er hjertet som dominerer vårt vesen. Derfor er vilje motivert av kjærlighet og ikke omvendt.

Mange skriftsteder kan siteres til støtte for dette. "***Hold hjertet ditt med all flid; for ut av det kommer livets spørsmål***" **Ordspråkene 4:23**.

I **Markus 7:21** sporer vår Herre disse syndige handlingene tilbake til kilden og erklærer at deres kilde er «hjertet», og ikke viljen! "***For innenfra, fra menneskets hjerte, kommer onde tanker, ekteskapsbrudd, hor, mord***", osv.

Igjen, i **Matteus 15:8**, leser vi: «***Dette folket nærmer seg meg med sine lepper, men deres hjerte er langt fra meg.***» Så leppene deres kan si én ting, men viljen deres sier noe annet.

Hvis det kreves ytterligere bevis, kunne vi påpeke at ordet «*hjerter*» finnes i Bibelen mer enn tre ganger oftere enn ordet «*vil*», selv om nesten halvparten av henvisningene til ordet vil referere til Guds vilje!

Gå tilbake fra virkning til årsak. Hvorfor velger synderen et liv i syndig nytelse? Det er hans natur. Han foretrekker det, han liker det, selv om han selvfølgelig ikke liker effektene av et slikt kurs. Med andre ord, han kan bli elsket mens han synder, men han ønsker ikke konsekvensene av det.

Hvorfor fortsetter synderen i sin synd? Fordi han foretrekker mørke fremfor lys.

Så hvorfor liker han synd? Fordi hjertet hans er syndig. De samme alternativene møter på samme måte den kristne, og han velger og streber etter et liv i fromhet og dyd. Hvorfor?

Fordi «*Gud har gitt ham et nytt hjerte eller natur*». Derfor sier vi at det ikke er viljen som gjør synderen upåvirket av alle appeller om å «*forlate sin vei*», men det er hans korrupte og onde hjerte. Han vil ikke komme til Kristus, fordi han ikke vil, og han vil ikke fordi hans hjerte hater Kristus og elsker synd:

Som jeg alltid har sagt. Er en mann en tyv fordi han stjeler? Eller er han en tyv, og derfor stjeler han. Bror Branham sa, synd er ikke å drikke, røyke, slike ting. Han sa: Du er en synder fordi du ikke tror det, så gjør du de tingene. Greit.

Profeten **Jeremia 17:9** sa: «*Hjertet er bedragersk over alt annet og desperat ondt: hvem kan vite det?*»

Ved å definere viljen har vi fastslått at «**viljen er valgets evne, årsaken til all handling.**» Vi sier årsaken, men testamentet er ikke hovedårsaken til noen handling, like lite som hånden er det.

Akkurat som hånden styres av armens muskler og nerver, og armen av hjernen; Så viljen er sinnets tjener, og sinnet påvirkes igjen av ulike påvirkninger og motiver som påvirkes det.

Men hvis fundamentalisten spør: «Men appellerer ikke Skriften selv til menneskets vilje? Står det ikke skrevet i **Åpenbaringen 22:17**? "*Og hvem som vil, la ham ta livets vann fritt.*" Hvorfor gjør de det ikke alle sammen? Hvis alle menn har samme vilje, hvorfor gjør de ikke alle det samme?

Men sa ikke vår Herre også i **Johannes 5:40**: «*Dere skal ikke komme til meg for at dere skal få liv*»?

Skriftens appell er ikke alltid rettet mot menneskets «vilje»; andre evner blir også adressert. For eksempel: «*Den som har ører å høre, la ham høre.*» *Den som har ører til å forstå, la ham forstå.* Det handler om sinnet.

Likevel sa Paulus at «*de som er kjødelige kan ikke forstå Guds ting.*»

Skriften sier også: «*Hør, og din sjel skal leve.*» Det betyr forstå, *og din sjel skal leve*, og «*tro kommer ved hørsel,*» eller forståelse, og «*se til meg og bli frelst.*» Og «*Tro på Herren Jesus Kristus, så skal du bli frelst.*»

Og «*Kom nå og la oss resonnerer sammen,*» og «*med hjertet* (forståelsen) *tror mennesket på rettferdighet*», osv., osv.

Synderen er født med en vilje som styres av et hjerte som er «*bedragerisk over alt annet og desperat ond*», og dette gir ham en skjevhet mot ondskap. Og likevel sa Jesus: «*Jeg er kommet for å gjøre din vilje, å Gud.*»

Jesus omgikk aldri sin teofani slik vi gjorde, så Han visste hvem Han var. Vi, derimot, måtte lære hvem vi er. Stemmer det?

Før han ble født inn i denne verden, ble det sagt til Maria: «*Den Hellige Ånd skal komme over deg, og den Høyestes kraft skal overskygge deg: derfor skal også det Hellige som skal bli født av deg, kalles Guds Sønn*», **Lukas 1:35**.

Så det hellige, Han var hellig til å begynne med, det var ikke vi.

Vi sier at Menneskesønnens vilje ikke var i stand til å vende seg mot verken godt eller ondt. Herren Jesu vilje var partisk fordi han aldri omgikk sin teofani og visste hvem han var.

Nå, i motsetning til Herren Jesu vilje, som var partisk til fordel for Guds vilje, og Adams vilje, som før hans fall var i stand til å vende seg mot enten godt eller ondt;

Synderens vilje er skjevt mot ondskap, og er derfor fri i én retning, nemlig i retning av ondskap. Synderens vilje er slave fordi den er i trelldom under og tjener for et fordervet hjerte.

Jesus sa: «*Jeg gjør alltid viljen til ham som sendte meg.*» Så Jesus forsto hva som får viljen til å handle.

Og Han valgte å gjøre Guds vilje, for han forsto at ved å gjøre Guds vilje, «*vil alle ting samarbeide til Hans beste.*»

Så, hva består synderens frihet av? Synderen er «fri» i den forstand at han ikke er tvunget utenfra. Gud tvinger aldri synderen til å synde.

Men synderen er ikke «fri» til å gjøre verken godt eller ondt, fordi et ondt hjerte inni ham heller mot synd. Husk, hvert frø må projisere det livet det har. Hvert frø etter sin natur. Et hvete frø kan ikke ville seg selv til å bli en tare.

Et esel kan ikke tvinge seg selv til å bli en gris. Bibelen sier: «*Hvert frø etter sitt slag*», så det må komme frem etter sin natur.

La oss bruke et eksempel. Jeg holder en bok i hånden. Jeg slipper den; Hva skjer? Den faller. I hvilken retning falt den? Nedover; Alltid nedover. Hvorfor? På grunn av tyngdeloven senker dens egen vekt den.

La oss si at jeg ønsker at den boken skal ta en plass tre fot høyere; hva da? Hvordan havnet den der? Steg den opp fra hånden min? Leviterte den seg selv? Jeg må løfte den; en makt utenfor den boken må løfte den. Slik er forholdet mellom den falne mannen og Gud. Mens guddommelig makt opprettholder ham, blir han bevart fra å falle enda dypere inn i synd; la den kraften bli trukket tilbake, og han faller – hans egen vekt (av synd) drar ham ned. Forstår du?

Gud presser ham ikke ned, like lite som jeg presset boken ned. La all Guds tilbakeholdenhet fjernes, og hvert menneske er i stand til å bli, og vil bli, en Kain, en farao og en Judas.

Hvordan kan da synderen vende mot himmelen? Ved en handling av egen vilje? Det stemmer ikke. "*Ikke ved makt eller makt, men ved min Ånd sa Herren.*" En kraft utenfor ham selv må gripe tak i ham og løfte ham hver eneste centimeter av veien. Synderen er fri, men bare i én retning –

Han er fri til å falle, fri til å synde. Som Ordet uttrykker det: **Romerne 6:20. For da dere var syndens tjenere, var dere fri fra rettferdighet.** Du er fri fra Rettsvishet.

Synderen står fritt til å gjøre som han vil, alltid som han vil (bortsett fra når han er bundet av Gud), men hans glede er alltid å synde. Fordi synd er vantro, og han er ikke i stand til å tro med mindre Gud skaper ham slik.

Friheten eller viljens trelldom var skillelinjen mellom kalvinisme og arminianisme. Forenklet til enkle termer betyr dette at forskjellen var bekreftelse eller fornektelse av menneskets totale fordervelse. La oss vurdere følgende:

Så la oss se på **impotensen** til menneskets vilje.

Ligger det i menneskets vilje å ta imot Herren Jesus Kristus som Frelser? Forutsatt at evangeliet forkynnes for synderen, men Den Hellige Ånd må overbevise ham om hans tapte tilstand.

Var farao fri til å velge den veien Moses hadde sagt? Nei. Var Esau fri til å bli en Jakob? Nei, han måtte gå sin vei. Gud hatet Esau.

I siste instans ligger det ikke i hans egen viljes makt å motstå eller overgi seg til Gud. Dette besvarer spørsmålet om rettferdighet og urettferdighet.

Mennesket er ute av stand til å være rettferdig med mindre Gud gir ham evnen til å forstå Guds ting. "*Det finnes ingen som er rettferdig, nei, ikke én.*" Men **Johannes 1:12** forteller oss at Gud gir oss evnen til å ta den rette avgjørelsen og bli det vi er bestemt til å bli.

Fordi dere er sønner, har Gud gitt dere adopsjonens ånd. "***Fordi dere er sønner. Til dem som tok imot Ham. For dem som var av natur til å motta Ham, ga Gud dem evnen til å ta en riktig beslutning om å bli Guds sønner.***"

Og **Apostlenes gjerninger 13** forteller *oss at så mange som var innstiftet til evig liv vil, (gjorde én ting) tro de.»*

Når vi sier at mennesket er fullstendig fordervet, mener vi at *«han er født i synd og kommer ut i verden og lyver».*

Derfor sier **Efeserne 2:2**: *«Etter luftens makts fyrste, den ånd som nå arbeider i ulydighetens barn».*

Så hvilke ånder vil fungere i dem? Satan. Hva er det som virker i oss? **Gud arbeider i oss for å ville og gjøre Hans gode vilje.**

Det finnes en moralsk manglende evne som lammer mennesket. Dette er et klart bevis på at han ikke er en fri mann, men i stedet syndens og Satans slave. I **Johannes 8:44** leser vi: *«Dere er av deres far, djevelen, og deres fars lyster (lyster) vil dere gjøre».* De kan ikke slippe unna det.

Synd er mer enn en handling eller en rekke handlinger; Det er vantro, *«De syndet fordi de ikke trodde.*" Det er en tilstand eller en betingelse: det er det som produserer handlingene. Og det trenger inn og gjennomtrenger hele menneskets sammensetning.

Det blinder forståelsen, korrupperer hjertet og fremmedgjør sinnet fra Gud. Og testamentet har ikke unnslettet. Viljen er under syndens og Satans herredømme. Derfor er viljen ikke gratis.

Husk at «*hjertet er bedragersk over alt annet og desperat ondt.*»

Og bror Branham sa: «Folk **kommer til å gjøre det de skal gjøre.**» Hvorfor? Fordi de er motivert av det som er inni dem.

Derfor ble ikke bror Branham opprørt hvis noen bare ikke gjorde det rette. Fordi han visste at de ikke kom til å gjøre det rette. Greit. Folk kommer til å gjøre det de gjør.

Ikke prøv å rette på alle. Du burde være mer som en kristen. Du burde være mer av dette, og du burde være mer av det. Folk kommer til å gjøre det de gjør.

"Det finnes ingen som søker etter Gud, nei, ikke én" Romerne 3:11.

Så la oss gjenta spørsmålet vårt: Ligger det innenfor en synders vilje å overgi seg til Gud? Kan vann alene stige over sitt eget nivå? Kan det? Nei. Kan en ren ting komme ut av en uren? Nei. Kan et dårlig tre produsere god frukt? Nei. Kan viljen reversere hele tendensen og belastningen i dens menneskelige natur? Nei. Kan det som er under syndens herredømme oppstå det som er rent og hellig? Nei.

Svaret på alle disse spørsmålene er rett og slett Nei. Hvis viljen til et falt vesen noen gang blir Guds beskyttelse, er det bare fordi guddommelig kraft, guddommelig inngripen, påvirkes det, og overvinne syndens påvirkning som trekker det i motsatt retning.

Med andre ord, Gud som løfter opp en mann vil falle, men Herren vil reise ham opp. Det står ikke at mannen reiser seg selv. Du vet, idrettsutøverne sier, vel, hvis du faller, bare reis deg. Og vet du hva? Beklager, det fungerer ikke slik. Gud må reise deg opp.

I Johannes **6:44** finner vi en annen måte å si det på: «*Ingen kan komme til meg, bortsett fra Faderen som har sendt meg, trekk ham.*» Nei, mann. Med andre ord må Guds folk **gjøres villige** på hans makts dag. **Salme 110:3.**

Og den eneste måten er at «*Gud skal virke i oss begge, for å ville og gjøre Hans gode vilje.*» Du kan ikke gjøre det selv. Hvis Kristus kom for å frelse det som er tapt, kan du ikke frelse deg selv. Derfor har fri vilje ingen plass i det hele tatt.

Ikke at Gud hindrer mennesker i å motta Kristus – langt ifra, men det finnes de som ikke har evne til å angre. Selv når Gud bruker alle mulige insentiver, slik han gjorde med Farao og Esau.

De hadde ikke i seg selv til å angre. Etter all innflytelsen Gud hadde brukt på dem, kunne de fortsatt ikke angre.

Så korrupt var deres hjerte og så bestemt var deres vilje til ikke å underkaste seg Gud, at ingenting kunne få dem til å ta imot Herren og gi opp synden.

Bibelen taler om synderen: «*Han er ikke underlagt loven, og det kan han heller ikke være*; (Kan han være det?) Med andre ord, du kan ikke lagre. Du kan ikke redde noen som ikke er ment å bli reddet.) *derfor kan de som er i kjødet ikke behage Gud.*»

Derfor er viljen ikke suveren; den er en tjener, fordi den påvirkes og kontrolleres av andre evner i menneskets vesen. Synderen er ikke en fri aktør fordi han er en syndens slave. Dette var tydelig antydning i Herrens ord, i **Johannes 8:36**: «*Om Sønnen derfor skal gjøre dere frie, skal dere virkelig være frie*». Så du kan ikke gjøre deg fri.

"*Gud selv må virke i ham* (ifølge Filipperne **2:13** (forteller oss) "*både for å ville og for å gjøre etter hans velvilje.*" "*Den som begynte det gode arbeidet i deg, skal utføre det.*"

Mennesket er maktesløst overfor sin egen vilje. Han har ingen vilje eller gunst overfor Gud. Men jeg tror på fri vilje; men da er det en vilje som bare er fri til å handle etter sin natur.

En due har ingen vilje til å spise dødt gribbekjøtt; Det ville drepe ham. En gribb vil ikke spise en dues mat.

Legg duens natur inn i gribben, og den vil spise duens mat. Og Satan kunne aldri ha en vilje til hellighet. Akkurat som Gud ikke kunne ha noen vilje til ondskap.

Synderen i sin syndige natur kunne aldri ha en vilje ifølge Gud. For å gjøre dette må han først bli født på ny. Viljen styres av hans natur, og dermed en tjener for hans natur.

Den gjennomsnittlige prekestolen gir inntrykk av at det ligger helt i synderens makt om han blir frelst eller ikke. Som jeg sa, sa baptisten, vel, det beste jeg har er at jeg kan velge Jesus. Jesus sa: «*Du valgte ikke meg, men jeg har valgt deg.*»

Det sies at «*Gud har gjort sin del, nå må mennesket gjøre sin.*» Benjamin Franklin sa en gang: «*Gud hjelper dem som hjelper seg selv*». Men en rettferdiggjort profet av Gud sa:

«Gud hjelper dem som ikke kan hjelpe seg selv.» Men «Ingen kan forstå Guds ting med mindre Han har Guds Ånd i seg». (1 Korinterbrev 2:11).

Hva kan en livløs mann gjøre alene? Ingenting. Og likevel sa Jesus: Lasarus, kom frem. Hvem sin vilje var det? Den døde mannens? Fulgte Lasarus sin egen vilje eller Jesu vilje?

Og mennesker er av natur "døde i skyld og synder" Efeserne 2:1! Og hva mennesket ved å tenke (ved å tvinge seg selv) kan legge til én alen til sin størrelse."

Hvis mennesker virkelig trodde på disse skriftene, ville det være større avhengighet av Den Hellige Ånd med sin mirakelkraft, og mindre tro på våre evner og forsøk på å «vinne mennesker for Kristus».

Hvor mange ganger har du hørt predikanten? Vi skal gå ut og vinne tusen sjeler til Kristus.

Når de henvender seg til de ufrelste, trekker predikanter ofte en analogi mellom Guds sending av evangeliet til synderen, og en syk mann i sengen med litt helbredende medisin på et bord ved siden av seg:

Alt han trenger å gjøre er å rekke ut hånden og ta den. Men i Laodikea er menn «blinde, elendige og nakne uten engang å vite det». Hvordan skal en blind mann kunne finne medisinen sin? Kan ikke gjøre det. Så, hvis han er blind, hvordan kan han ta medisinen sin? Han klarer det ikke.

Og laodikeanske menn er blinde fordi de ville seg selv til å være blinde, på grunn av deres ikke-gjenfødte natur. Og de er fornøyde med sin blindhet.

Det minner meg om en mann som trodde han var død. Og så prøvde en mann å bruke logikk på ham og sa: Tror du en død mann kan blø? Og mannen som trodde han var død, han sa nei, jeg tror ikke døde menn kan blø.

Så mannen stakk ham med en nål, og mannen som trodde han var død begynte å blø. Da han så at han blødde, ropte han: «døde menn blør». Du skjønner, du kan ikke endre det som ikke vil bli endret.

Hvorfor ba han da synderen komme til Kristus, hvis synden har lammet ham så han ikke har makt i seg selv til å komme? Vårt svar: Vi forkynner ikke evangeliet fordi vi tror at mennesker er frie moralske aktører, og derfor i stand til å motta Kristus.

Vi forkynner det fordi vi er beordret til det, Markus 16:15; selv om det for dem som går tapt er dumskap, sier 1 Korinterbrev 1:18: «Til oss som er frelst, er Guds kraft.»

La oss bøye hodet i bønn.

Far, vi ser gjennom hele denne meldingen i dag tidlig at alt avhenger av Din vilje. Jesus sa: Jeg kom for å gjøre din vilje, Gud.

Så Far, vi vet at han er vårt eksempel, og vi skal følge det slik at vi fritt gir opp vår egen vilje. Som Jesus sa: «**ikke min vilje, men skje din.**» Fordi vi vet at Din vilje, Far, følger Din vilje, vil alle ting føre til det gode for dem som elsker Deg, og som er kalt etter Ditt formål.

Så, Far, vi vet at hvis vi ikke var i Deg før verdens grunnvoller, har vi ikke evig liv. Vi kan ikke motta den. Det er umulig. Men det faktum at vi kan motta evig liv, er fordi vi mottok det i ditt sinn før verdens grunnvoller. Vi var en del av Ditt DNA. Vi var en del av Din kodeks, så å si. Og da du talte, kom hele ditt ord frem.

Lyset kom frem da Du sa: «**La det bli lys.**» Og det var Guds Sønn. Og alt ble da skapt av ham, og for ham og Far, da vi kom frem i denne time, og det Lyset slo frøet, brakte det oss en hørelse fra vår teofani.

Og så, Herre, vet vi at det finnes himmellegemer, himmellegemer, jordiske. Når vi dør i dette kjøttet, går vi til kroppenes jordiske tilstand. Men bror Branham sa: Vi har hørt fra vår teofani, når vi blir født på ny, i Jesu navn ber vi. Amen. Amen.